

Hodnocení bakalářské práce Terezy Vicianové Habermannův mlýn – literární předloha a film.

Autorka - mj. studující historie - se zprvu věnuje problematice odsunu (přidává i minizastavení na téma „Němci a Češi za odsunu“), poté se krátce zabývá terminologií vztahující se k žánru Urbanova románu; logicky zde naráží na nejednotnost „definic“, výkladů a vymezení, definovat obsah již tak dosti vágního pojmu „historický román“ se přes četné pokusy dosud nepodařilo (obdobné potíže před autorku staví i termín „román“).

Je si vědoma, že událost má více verzí: literární, filmovou a skutečnou, nejméně známou, v práci pracuje se dvěma prvními., představuje a analyzuje zprvu verzi knižní (téma, příběh, prostředí, postavy, kompozice, jazyk), poté filmovou a na závěr se pokouší o jejich porovnání.

Z práce je evidentní, že autorka obě verze dokonale zná, připomíná i drobné odlišnosti (postavy, jména, vztahy), uvažuje o jejich možných příčinách i možném smyslu, byť k závěrům, jakkoliv dílčím, dospívá spíše intuicí než díky znalostí filmové řeči (informace – spíše než znalosti – o vztahu literatury a filmu zmíněny na jediné stránce v „Nástinu vztahů literatury a filmu“).

Z práce je však také evidentní, že se autorka cítí jistěji v problematice historické (odsun) a v interpretaci textu či filmového příběhu než v problematice filmové řeči, jinak by zcela stranou jejího zájmu nemohla zůstat „řeč kamery“, druh, typ, délka záběru, výběr interiéru a exteriéru, typologie a výběr postav, jejich rozvrstvení národnostní, sociologické (tj. ne že „tam“ jsou, ale „proč“ tam jsou) atd.

Práce není prosta chyb pravopisných (s. 6, 7, 38) či (zřejmě) překlepů (s. 25); zaskočen jsem byl sdělením (na s. 21), že „Mrtví jsou vyloženi a okolím se rozléhá jejich sténání“).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako velmi dobrou.

V Plzni 10. 5. 2014

Jiří Staněk